

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/105/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013245
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2118013245.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného E. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 03.11.2020 pod sp. zn. 9T/94/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.03.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného E. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný E. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, účinného do 31.07.2019, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.04.2018 v čase okolo 02:07 hod. v obci B. nad K. na voľne prístupnom mieste na námestí pri obecnom úrade spoločne s P. I. (odsúdeným trestným rozkazom zo dňa 29.05.2019, sp. zn. 9T/94/2018) zdvihli tam z odstaveného príviesného vozíka striebornej farby, EČV: PO742YK voľne odložené hydraulické kladivo, typ OLS50 ECO - verzia rychloupínak, výr. č. 43350, v hodnote 2.900,- Eur, ktoré sa upína do pracovného stroja zn. Kubota KX018-4 tvoriace príslušenstvo tohto pracovného stroja, a následne toto hydraulické kladivo spoločne preniesli a naložili do nákladného vozidla zn. Hyundai H1, EČV: SE175CX, bielej farby, a z miesta odišli preč, čím spôsobili poškodenej spoločnosti ENERGYREAL s.r.o. škodu vo výške 2.900,- Eur.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 296-297 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný P. L., namietajúc ním výrok o uloženom treste odňatia slobody, čo následne dôvodil vlastne koncipovaným písomným podaním i prostredníctvom obhajkyne.

V podaných dôvodoch odvolania namietal, že okresný súd pri určovaní druhu trestu, ktorý považuje za neprimerane prísny, nezohľadnil skutočnosť, že s OČTK spolupracoval a napomáhal pri objasnení predmetného skutku, k trestnému činu sa priznal, tento oľutoval, čím zadal príčinu pre aplikáciu § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR pod sp. zn. Tpj

55/2016. Okresný súd mu tiež nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j), Tr. zák., teda že pred spáchaním skutku viedol riadny život, tiež nevzal do úvahy skutočnosti, ktoré predchádzali spáchaniu skutku a to fakt, že mu zamestnávateľ nevyplatil mzdu a preto bol de facto donútený konať protiprávne. Rovnako je preukázané, že odcudzenú vec dobrovoľne vydal a tým nahradil škodu, ktorá poškodenému vznikla, preto mu mala byť priznaná i poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. V súčasnosti žije riadny a usporiadaný život s družkou s ktorou vychovávajú maloletého syna. Na základe týchto skutočností navrhol, aby vzal odvolací na zreteľ vyššie namietané pochybenia prvostupňového súdu a uložil mu alternatívny resp. mimoriadne znížený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, príp. rozhodol o upustení od potrestania.

Okresný prokurátor odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal, k odvolaniu obžalovaného sa ani napriek výzve okresného súdu nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu, prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava a v neprítomnosti poškodenej strany.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, považujúc uložený trest v napadnutom rozsudku za zákonný a primeraný.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukazoval na písomné dôvody odvolania podaného obžalovaným s tým, že nepodmienečný trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane prísny. Má za to, že I. stupňový súd neposkytol dostatočné odôvodnenie svojej úvahy, vo vzťahu neaplikovaniu ustanovenia Tr. zák., ktoré by umožnili ukladať trest pod dolnú hranicu, vzhľadom na postoj obžalovaného, jeho aktívne konanie vo vzťahu zjednaniu nápravy a predovšetkým hľadanie cesty na zapojenie sa života, ktoré vzhľadom na jeho minulosť je značne komplikované, nakoľko je s ňou dennodenne konfrontovaný, napriek tomu sa mu podarilo nájsť zamestnanie, priateľku, ktorej pomáha s výchovou jej 11-ročného syna. V súčasnosti sa obžalovanému zhoršil zdravotný stav, je dlhodobo PN a má naplánovanú 30.03.2022 operáciu, a vzhľadom na všetky tieto okolnosti aj aktuálne spoločenské dianie, si obžalovaný nevie predstaviť byť odlúčený od svojej rodiny, vzhľadom na to, že by to mal veľký dosah na rodinu. Aj v kontexte, že OČTK aj súd si nekriticky osvojili výšku škody, má za to, že daná okolnosť môže byť skutkovou okolnosťou odôvodňujúca zníženie trestu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd uložil obžalovanému podmienečný trest odňatia slobody s primeranou dlhšou skúšobnou dobou, vzhľadom na jeho minulosť, alternatívne, aby súd mal za to, že by bol ohrozený účel trestu, a súd by ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, navrhuje uloženie trestu pod dolnú hranicu 6 mesiacov.

Obžalovaný uviedol, že je mu ľúto čo spôsobil, odkedy prišiel z výkonu trestu sa napravil, zamestnal sa, chce poprosiť o šancu na riadny život.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri preskúmvacej povinnosti obžalovaným napadnutého výroku o treste odňatia slobody, krajský súd zistil, že tento výrok je správny a zákonný.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správnejmu záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a postoj obžalovaného k prejednávanej veci, ale tiež vzhľadom na jeho osobnostné charakteristiky, trestnú minulosť a účel trestu prichádzalo do úvahy uloženie výlučne nepodmienečného trestu v neupravenej trestnej sadzbe pri vyrovnanom pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností / § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák./, § 38 ods.2 Tr. zák., vo výmere 8 mesiacov. Takto uložený trest zároveň zohľadnil tak okolnosti spáchaného skutku, ako aj osobu obžalovaného, preto ho považoval aj odvolací súd za plne zodpovedajúci zásadám

ukladania trestov charakterizovaných v § 34 a nasl. Tr. zák., ako i požiadavke nielen individuálnej, ale najmä generálnej prevencie.

Pokiaľ obžalovaný namieta zákonnosť napadnutého výroku o treste odňatia slobody s poukazom na to, že uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny, tak odvolací súd ma opačný názor a to s poukazom na osobné pomery obžalovaného (doposiaľ až 18 x súdne trestaného !!!!), ako i fakt, že v danom prípade mu okresný súd za predmetnú trestnú činnosť navýšil spodnú hranicu trestnej sadzby len o 2 mesiacov (zo 6 mesiacov na 8 mesiacov), čo nemožno považovať za neprimerane tvrdé, nakoľko pri osobnostných charakteristikách obžalovaného, vyplývajúcich z jeho trestnej histórie, by bolo plne dôvodným uloženie i trestu pri vrchnej hranici trestnej sadzby (v dĺžke trvania 36 mesiacov).

Pokiaľ obžalovaný namieta, že má maloleté dieťa a družku, o ktorých je potrebné sa starať a preto žiada upustenie od uloženia trestu, na tomto mieste odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť a sociálna potreba obžalovanému nezabránila v páchaní trestnej činnosti na úkor inej -poškodenej osoby, pričom si musel byť vedomý toho, že mu ako 18-krát súdne trestanej osobe hrozí pravdepodobne iba trest spojený s odňatím slobody a aj napriek tomu konal uvedeným spôsobom.

V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, že postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uložený trest odňatia slobody v dĺžke trvania 8-mich mesiacov za neprimeraný (neprimerane prísny), nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol i na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu stotožnil aj súd druhého stupňa bez toho, aby zvažoval inú, alternatívnu formu trestu príp. jeho zmiernenie. Obžalovaný podľa názoru krajského súdu totižto už premárnil svoje šance na alternatívne formy trestov a šance dokázať spoločnosti, že sa polepšil a že išlo len o náhodilé, príp. ojedinelé ľudské zlyhanie. Z histórie správania sa odsúdeného (počnúc rokom 1999 a končiac posledným odsúdeným z roku 2019 na nepodmienečný trest) možno vyvodíť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k trestnej činnosti prevažujú nad ním prezentovanou ochotou žiť riadny a slušný život.

Odvolací súd ďalej k odvolacím námietkam obžalovaného (ohľadom absencie aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. pri vyhlásení o vine obžalovaného a pod.) poukazuje na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016 z 27. 6. 2017, ktoré nestanovuje obligatórnosť použitia § 39 Tr. zák. v prípade vyhlásenia obžalovaného o vine a takáto povinnosť nevyplýva ani zo skutočnosti, že v bežnej praxi tak sudy postupujú. Splnenie podmienok uvedených v § 39 Tr. zák. je nutné zvážiť vzhľadom na všetky individuálne okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, ktoré ani odvolací súd po preskúmaní osobnostných charakteristík obžalovaného vzhľadom na jeho trestnú minulosť nezistil.

Pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona odvolací súd sa plne stotožnil s právnym názorom okresného súdu, že nakoľko k vydaniu odsúdeného kladiva prišlo až na výzvu príslušníkov Policajného zboru, teda nie dobrovoľne nemožno predmetnú skutočnosť brať v úvahu. Je totiž aj podľa názoru odvolacieho súdu pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti potrebné, aby pri nahradení spôsobenej škody páchatel' svojim aktívnym prístupom prispel k jej odstráneniu, čo však nebolo preukázané.

Pokiaľ ide o obžalovaným namietané nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, v tomto smere odvolací súd uvádza, že vzhľadom na predchádzajúce početné odsúdenia za rôznorodú trestnú činnosť a opakované výkony nepodmienečných trestov v žiadnom prípade nenasvedčujú skutočnosti, že by obžalovaný viedol pred spáchaním momentálne stíhanej trestnej činnosti riadny život a preto aplikácia tohto ustanovenia by bola v jeho prípade absolútne vylúčená.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá nie len v závislosti od závažnosti činu, ale i od osobných pomeroch

obžalovanej osoby a jeho trestnej minulosti, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

V tejto súvislosti netreba opomínať aj jedno zo základných kritérií, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, a to účel trestu tak ako to má na mysli § 34 ods. 1 Trestného zákona a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vyplývajúce z § 34 ods. 4 Trestného zákona. Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že trest ktorý bol uložený obžalovanému, je trestom primeraným a zákonu zodpovedajúcim, ktorého zmyslom je viesť obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, je trestom na nápravu obžalovaného postačujúcim, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd potom považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.